

Lieve schat

Meer dan honderd verhalen over liefde

Willem de Vos

Lieve schat

Meer dan honderd verhalen over liefde

Willem de Vos

ISBN 978 90 8850 718 2

NUR 303

© 2017 B.V. Uitgeverij SWP Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16B Auteurswet 1912 j° het Besluit van 20 juni 1974, Stbl. 351, zoals gewijzigd bij het besluit van 23 augustus 1985, Stbl. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot Uitgeverij SWP (Postbus 12010, 1100 AA Amsterdam-Zuidoost) te wenden.

Voorwoord

'Lieve schat, nou moet je eens goed luisteren!'

Dat zei mijn vader als mijn moeder hem tegensprak.

Dat kwam overigens zelden voor, want in liefde kon zij veel van hem hebben.

Deze verzameling omvat ruim honderd verhalen van alle tijden.

Over de tijdloze liefde.

Over het vuur dat zich niet doven laat.

Maar soms wel smeult en walmt.

Niet te volgen.

Onbeschrijfelijk en onbegrijpelijk.

Verhalen over geliefden die elkaar nooit vonden.

Onbeantwoord of nooit gevraagd.

Van geliefden die elkaar niet begrepen.

Of elkaar nooit meer loslieten.

Elkaar terugvonden na een mensenleven.

In elkaar verzonken raakten en op elkaar gingen lijken.

Liefde is vreemd!

Aannames

Een stel dat erg gek was op elkaar had na tien jaar huwelijk nog geen kinderen. Ze hoopten vurig dat het toch eindelijk een keer mocht lukken. Op een dag zag hij, op de terugweg vanaf zijn werk, zijn vrouw lopen, arm in arm met een onbekende man. Ze zagen er heel gelukkig uit. De week daarna zag hij zijn vrouw op verschillende plekken met dezelfde man. En op een avond zag hij dat hij haar thuisbracht en haar een kus op haar wang gaf. Hij was woest en verslagen tegelijk.

Een paar dagen later, na een hectische periode op zijn werk, tapte hij thuis een glas koud water toen de telefoon ging. Hij nam op en iemand zei: 'Dag schat, vanavond kom ik naar jouw huis zoals ik je beloofd heb.' Het kon niet anders of dit was de man waarmee hij zijn vrouw al een paar keer gezien had. Hij kreeg het Spaans benauwd bij de gedachte dat hij zijn vrouw zou kwijtraken. Het glas viel uit zijn hand in scherven. Precies op dat moment kwam zijn vrouw de kamer binnen en vroeg: 'Alles in orde?'

Verblind door woede gaf hij zijn vrouw een duw. Ze viel en bleef doodstil liggen. In paniek bedacht hij dat zij gevallen was op de plek met al die glasscherven. Een grote scherf was dwars door haar heen gegaan. Hij controleerde haar adem en pols, maar constateerde al snel dat ze dood was.

Helemaal van de kaart zag hij dat zij een enveloppe in haar hand had. Hij opende hem en las in tranen de brief die erin zat: 'Lieve schat, ik kan niet zeggen wat ik voel, daarom heb ik het opgeschreven. Ik heb de afgelopen week een arts bezocht, want ik wilde het zeker weten voor ik het jou zou vertellen. De dokter bevestigde dat ik twee maanden zwanger ben van een tweeling. Die dokter is mijn broer met wie ik na ons huwelijk het contact heb verloren. Hij heeft me beloofd mijn zwangerschap te begeleiden zonder er iets voor te rekenen. Vandaag komt hij bij ons eten. Ik heb deze brief speciaal op jouw favoriete stoel in de eetkamer gelegd. Dank je voor alle jaren dat je bij me bleef terwijl ik maar niet zwanger werd. Ik hou van je!'

De brief viel uit zijn hand. Op dat moment werd er op de deur geklopt en de man die hij samen met zijn vrouw gezien had kwam binnen en zei: 'Hallo David, ik ben Max, de broer van je vrouw en...'

Toen zag hij zijn zus liggen, badend in het bloed. Hij liet een ambulance komen, maar het was te laat. Dus ook voor de ongeboren tweeling.

Lelijk

Vlak nadat bij twee jonge mensen de lont in het kruitvat was geslagen werd de jongen opgeroepen voor een militaire missie van een jaar. Een week voor hij weg moest, zonk hij op zijn knieën en vroeg hij haar ten huwelijk. Zij stemde toe en ze spraken af te trouwen zodra hij terugkwam. Maar ondanks de gevaren van de oorlog sloeg het noodlot bij haar toe. Ze kreeg een verschrikkelijk auto-ongeluk. Toen ze bijkwam in het ziekenhuis zag ze aan de ogen van haar ouders dat het goed mis was. Door een hersenbeschadiging had ze geen controle meer over de spieren in haar gezicht. 'Gisteren was ik nog een mooie vrouw, vandaag ben ik een monster!' riep ze uit, toen ze zichzelf had gezien in de spiegel. En ter plekke besloot ze haar verloofde te ontslaan van zijn belofte. Hij zou haar toch niet meer willen zodra hij haar zag en ze besloot hem te vergeten. Een jaar lang stuurde hij haar brieven, die zij niet beantwoordde. Als hij belde nam zij niet op. Na dat jaar kwam haar moeder de kamer binnen en zei: 'Hij is terug uit de oorlog.'

'Nee,' riep de vrouw uit, 'vertel hem niet dat ik hier ben!'

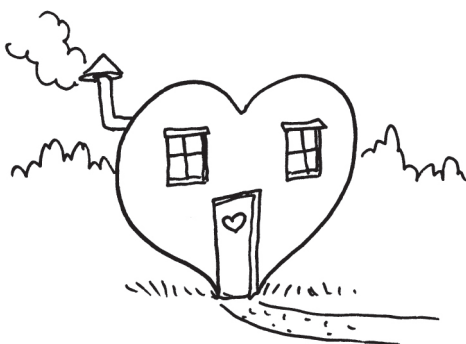
'Maar hij gaat trouwen,' zei haar moeder en ze gaf haar een trouwkaart. Haar dochter ging door de grond, ze had hem willen vergeten, maar dat was duidelijk niet gelukt. Dan was nu het moment daarvoor gekomen. Met ogen vol tranen opende ze de trouwkaart. Haar naam stond erin. 'Wat is dit?' vroeg ze in verwarring. Op dat moment stapte haar verloofde de kamer binnen met een boeket bloemen in zijn hand. Hij knielde opnieuw en vroeg: 'Wil je nog steeds met me trouwen?'

Ze hield haar handen voor haar gezicht en zei snikkend: 'Maar ik ben lelijk!'

De man zei: 'Je moeder heeft me zonder dat jij het wist, foto's van je gestuurd. Toen ik die zag, realiseerde ik me dat er in wezen niets was veranderd. Je bent nog steeds het meisje op wie ik verliefd werd. Je bent nog steeds mooi, want ik houd van je!'

Thuis

Een rijk echtpaar had één zoon. Een aangename en hardwerkende jongen. Toen hij volwassen was, vond zijn vader een bruid voor hem uit een eveneens gegoede familie. Maar hun zoon protesteerde na de kennismaking met zijn beoogde vrouw en zei: 'Lieve ouders, deze vrouw zal de mijne niet worden! Ze heeft een ontevreden en verveelde uitstraling. En ik ben verliefd geworden op een meisje dat van aanpakken weet en me vrolijk maakt.'

'Maar wie is zij dan?' vroegen zijn ouders, hoogst verbaasd.

'Het is ons dienstmeisje. Is het jullie nooit opgevallen hoe mooi en aardig ze is en hoe ze maar doorwerkt van de vroege ochtend tot de late avond?'

Zijn ouders zaten in zak en as. Hoe kon hun zoon nou verliefd worden op een kansloos dienstmeisje uit een arm gezin. Dat paste totaal niet bij hun ambities. Zij ontsloegen het meisje nog diezelfde dag, in de hoop dat hij haar zou vergeten.

Maar dat was natuurlijk niet het geval en toen zijn pa door kreeg dat hij haar bleef zien, zei hij: 'Als jij per se dat meisje wilt trouwen, dan doe je dat zonder onze instemming. Dan erf je niets en kun je niet hier blijven wonen.'

'Nou vader, dat is voor mij geen probleem,' antwoordde de jongen rustig. 'Want waar het om gaat in het leven is liefde.' En hij vertrok naar zijn aanstaande.

Ze trouwden en betrokken een bescheiden huisje. Na verloop van tijd kwam zijn moeder op bezoek. Ze zei: 'Jongen, thuis eten we de heerlijkste taart en jij moet het doen met donker brood. Thuis sliep je onder een donzen dekbed en nu lig je op stro met een ruwe deken! Is dat wat je wilt?'

Zijn antwoord was: 'Ja moeder, waar je liefde geeft en liefde ontvangt, daar is je thuis!'

Ring

Een meisje zeurde haar vriend bijna elke dag aan zijn hoofd dat ze zo graag een ring van hem wilde. Ze had er een gezien die ze zo mooi vond... Maar op haar verjaardag gaf hij haar op de stoep een cadeau dat er niet uitzag als een doosje met een ring. Ze scheurde het papier er ongeduldig af en trof tot haar teleurstelling een teddybeer aan. Woedend gooide ze de beer van zich af, de straat op. Geschrokken rende de jongen achter de beer aan en werd aangerezen door een passerende auto. Hij was op slag dood.

Op de begrafenis drukte het meisje de beer aan haar borst en schudde hem radeloos heen en weer. Toen klonk er een stem uit het binnenste van de knuffel: 'Wil je met me trouwen?' En in het binnenste van de beer vond zij een kleine doosje, met daarin... een gouden ring.

Bloemen

Een man stopte bij een bloemenwinkel om bloemen te bestellen en die te laten bezorgen bij zijn moeder die tweehonderd kilometer verderop woonde. Toen hij uitstapte zag hij een klein meisje op het trottoir dat zat te snikken. Hij vroeg wat er aan de hand was en zij antwoordde: 'Ik wilde een rode roos kopen voor mijn moeder, maar ik heb maar 70 cent en ze kosten 2 euro.' De man glimlachte en zei: 'Kom mee, dan koop ik een roos voor je.' Hij kocht een roos voor het meisje en bestelde bloemen voor zijn moeder via de bloemenlijn.

Toen ze naar buiten liepen zei hij: 'Zal ik je even brengen?'

'Oh, als u me naar mijn moeder wilt brengen, graag,' zei het meisje.

Ze wees hem de weg naar... het kerkhof, waar ze de roos op een vers gedolven graf legde. De man keerde terug naar de winkel, bestelde de bloemen af, kocht een boeket en reed de tweehonderd kilometer naar zijn moeder.